

Komentár evanjelia na utorok 16. týždňa v Cezročnom období: Cirkev je rodina

Komentár na utorok 16. týždňa v Cezročnom období. „Kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach, je môj brat i sestra, i matka.“ Každý, kto prijme záväzok plniť Božiu vôľu, môže byť súčasťou tejto duchovnej rodiny.

Evanjelium (Mt 12, 46-50)

Kým ešte Ježiš hovoril zástupom, vonku stála jeho matka a bratia a

chceli sa s ním rozprávať. Ktosi mu povedal:

„Vonku stojí tvoja matka a tvoji bratia a chcú sa s tebou rozprávať.“

On však odvetil tomu, čo mu to vrazil:

„Kto je moja matka a kto sú moji bratia?“

Vystrel ruku nad svojich učeníkov a povedal:

„Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo každý, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach, je môj brat i sestra, i matka.“

.....

Komentár

Počas celého svojho verejného života Ježiš dôsledne kladie na prvé miesto svoje poslanie a na druhé akékoľvek

iné pozemské väzby. Nebeské kráľovstvo je nad všetkými ostatnými záväzkami. Dokonca aj rodinné väzby, ktoré boli v tejto kultúre kľúčové, sú menej dôležité: Ježiš upozorňuje svojich poslucháčov, že kto miluje svoju rodinu viac ako jeho, nie je ho hoden (porov. Mt 10, 34-37).

Pri tejto príležitosti sa členovia jeho rodiny vybrali do Kafarnauma, kde vedeli, že je so svojimi učeníkmi, aby sa s ním porozprávali. Možno ho chceli povzbudiť, aby bol obozretnejší tvárou v tvár rastúcemu odporu zákonníkov a farizejov. Keď ho našli zaneprázdneného vyučovaním svojich učeníkov, zostali vonku a poslali mu odkaz.

Očakávali, že na chvíľu zanechá svoje vyučovanie a príde k nim. Ježiš však využil túto chvíľu, aby svojim učeníkom oznámil nové učenie. Vystrel k nim ruku a slávnostne vyhlásil: „Kto *plní vôľu môjho Otca na*

nebesiach, je môj brat, sestra i matka". Bolo to vyhlásenie, ktoré otváralo nečakané obzory: Ježiš budoval novú rodinu založenú na duchovných väzbách, a nie na rodokmeni alebo príbuzenstve. Na to, aby sme do nej patrili, hovorí Ježiš, stačí záväzok plniť Božiu vôľu. Pridať sa môže každý.

Puto, ktoré vzniká medzi kresťanmi, je veľmi úzke. Ježiš ho prirovnáva k rodinným zväzkom, a to ukazuje, že fyzické rodiny považuje za požehnanie, za školy bratstva a lásky. Skutočne, „*Kristus si želal narodiť sa a vyrastať v lone Svätej rodiny Jozefa a Márie*“ (KKC, č. 1655). Táto nová rodina sa však považuje za ešte vyššie požehnanie a rozšíri toto bratstvo a lásku na všetkých.

Patríme do tejto rodiny: „*Cirkev nie je nič iné ako Božia rodina*“ (KKC, č. 1655). Ježiš učil svojich učeníkov, do akej miery sme zodpovední jeden za

druhého. V predvečer svojho umučenia im prikázal: „*Aby ste sa navzájom milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho všetci spoznajú, že ste moji učeníci (...)*“ (Jn 13, 34-35).

A táto láska sa prejavuje veľmi prakticky. Musíme sa pravidelne pýtať sami seba, či dokážeme nájsť spôsob, ako „*nieť bremená jedni druhých a tak naplniť Kristov zákon*“ (Gal 6, 2).

Andrew Soane // halfpoint -
Canva Pro